

Η κατάργηση των δωρεάν rapid test για όσα άτομα δεν έχουν εμβολιαστεί με την παράλληλη υποχρεωτική χρήση saferpass σε κάθε τομέα της ζωής (δουλειά, εκπαίδευση, κατανάλωση, διασκέδαση) αποτελεί ένα ακόμα επεισόδιο στην αυταρχική και ταξική διαχείριση της πανδημίας. Στην ουσία αυτό το μέτρο συνιστά άτυπη φορολογία για να δικαιούται κάποιος να εργάζεται και να έχει πρόσβαση στα απαραίτητα. Κτυπά προφανώς πιο έντονα τα χαμηλά και αποκλεισμένα στρώματα της κοινωνίας, για τα οποία το κόστος των τεστ μεταφράζεται σε μεγάλο μέρος του εισοδήματος. Σημειώνεται ότι πολλά από αυτά τα άτομα μέχρι τώρα είχαν περιορισμένη πρόσβαση στα εμβόλια όντας εκτός ΓΕΣΥ (πχ μετανάστες χωρίς χαρτιά, Τουρκοκύπριοι).

Εμείς, όπως έχουμε άλλωστε ήδη γράψει πολλές φορές και αποδειξει και στον δρόμο, αναγνωρίζουμε τη σημασία της κοινωνικής αλληλεγγύης σε τέτοιες περιόδους και θεωρούμε ότι όλ@ μας, ατομικά και συλλογικά, έχουμε ευθύνη για την αναχαίτιση της πανδημίας. Παράλληλα, όμως, και παρά την ιδεολογική και αξιακή άβυσσο που μας χωρίζει από το συντηρητικό αντι-εμβολιαστικό κίνημα, δεν μπορούμε παρά να σημειώσουμε τους νέους τρόπους κρατικής καταστολής και πειθάρχησης άρρηκτα συνδεδεμένους με την ευρύτερη διαχείριση της πανδημίας. Το κράτος για ακόμη μια φορά αντί να επιλέξει πολιτικές φροντίδας (αύξηση του προϋπολογισμού για τα νοσοκομεία, αύξηση κλινών και προσωπικού, διεύρυνση του προγράμματος walk in εμβολιασμού για όποιο άτομο το επιθυμεί), επιλέγει πολιτικές καταστολής και αυταρχισμού που οδηγούν σε μια αδιέξοδη κοινωνική πόλωση και δίνουν την ευκαιρία στην κυβέρνηση να στρέψει την προσοχή σε ένα εκδικητικό διαχωρισμό (εμβολιασμένοι-ανεμβολίαστοι). Την ίδια ώρα μένει στο απυρόβλητο για τα σκάνδαλα διαφθοράς, τα οικολογικά εγκλήματα, τους αποτυχημένους χειρισμούς στο Κυπριακό και τη συνεχιζόμενη ρατσιστική της πολιτική ενάντια στις μεταναστευτικές κοινότητες.

Απαιτούμε δωρεάν πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, συμπεριλαμβανομένων των rapid test για ολόκληρο τον πληθυσμό, για ντόπιους και μετανάστες.

ΥΓ: Ενώ η σχέση κράτους-εκκλησίας γίνεται κάθε φορά όλο και βαθύτερη, θρέφοντας έτσι τον σκοταδισμό και τη συνομοσιολογία, η κυβέρνηση χρησιμοποιεί τα πνευματικά της τέκνα για να στήσει αντιπερισπασμό από τις αποτυχίες της σε Κυπριακό και οικονομία, ποινικοποιώντας συλλογικές δράσεις και κοινωνικά κινήματα. Τσουβαλιάζει έτσι εντελώς ανόμοιες και διαφορετικές συλλογικές αντιδράσεις και κοινωνικά μέτωπα.

